

Sygn. akt: I C 133/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Dubińska - Francke
Protokolant:	sekretarka Katarzyna Cieślukowska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. F.**

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I.

Powództwo oddala.

II.

Zasądza od powoda Z. F. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 1.817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 133/17

UZASADNIENIE

Powód Z. F. wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 5.100,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 12.01.2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.03.2017 r. do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 287,89 zł tytułem odszkodowania za koszty poniesione w związku z dojazdem do placówek medycznych oraz za poniesione koszty leczenia w związku ze zdarzeniem z dnia 12.01.2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, iż w dniu 12.01.2017 r. w miejscowości A., na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...), doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego powód został poszkodowany. Sprawca zdarzenia, kierujący samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...) naruszył przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i pomimo rozpoczęcia manewru hamowania na śliskiej nawierzchni, wjechał na prawy pas ruchu doprowadzając w ten sposób do zderzenia z kierującym rowerem Z. F.. W wyniku zdarzenia powód doznał licznych obrażeń ciała w postaci: urazu głowy, urazu klatki piersiowej, urazu żeber po stronie prawej, urazu kręgosłupa w okolicy łopatki prawej, urazu psychicznego. Bezpośrednio po zdarzeniu, powód został przewieziony do SP ZOZ w A., gdzie był hospitalizowany na

Oddziale (...) Ogólnej w dniach od 12.01.2017 r. do 16.01.2017 r. Na miejscu u powoda zastosowano leczenie w postaci udzielenia porady lekarskiej, wykonania badania fizykalnego oraz wykonania badania TK głowy, RTG kręgosłupa odcinka piersiowego, RTG żeber, RTG klatki piersiowej, TK kręgosłupa odcinka szyjnego oraz RTG kręgosłupa szyjnego. Powoda wypisano z zaleceniami zażywania leków przeciwbólowych, zachowania spoczynkowego trybu życia, a także podjęcia leczenia w poradni chirurgicznej. Od dnia zdarzenia powód odczuwa bóle i zawroty głowy, bóle klatki piersiowej, bóle żeber po stronie prawej oraz bóle kręgosłupa szczególnie w okolicy łopatki prawej. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe, powód nie może swobodnie funkcjonować. Bóle klatki piersiowej utrudniają powodowi swobodne oddychanie. W związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi, powód zmuszony jest zażywać leki przeciwbólowe oraz stosować maści przeciwzapalne. Pogorszeniu uległa również kondycja psychiczna powoda. Od dnia wypadku stał się on osobą nerwową, niespokojną i przewrażliwioną, mającą problemy ze snem i koncentracją. W dniu zdarzenia komunikacyjnego, sprawca kolizji drogowej posiadał ważną polisę ubezpieczeniową OC pojazdu zawartą z pozwanym. Pismem z dnia 08.02.2017 r. pełnomocnik powoda zgłosił pozwanemu szkodę. Decyzją z dnia 15.03.2017 r. pozwany przyznał powodowi kwotę 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 18,65 zł tytułem odszkodowania za poniesiony koszt leczenia. Zdaniem strony powodowej, pozwany przyznał mu nieadekwatnie niskie do poniesionej krzywdy świadczenie tytułem zadośćuczynienia, świadczenie tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia oraz zaproponował ugodę, jednak nie określił wysokości proponowanego świadczenia.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego. Ze stanowiska pozwanego wynikało, iż w toku likwidacji szkody, pozwany przyznał powodowi kwotę 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 91,98 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty leczenia. Zdaniem pozwanego, dodatkowe zadośćuczynienie żądane przez powoda jest nieadekwatne do stopnia doznanych przez niego obrażeń i cierpień, zatem powództwo w tym zakresie winno ulec oddaleniu. Pozwany nie zgadza się również z żądaniem zapłaty kwoty 287,89 zł tytułem dodatkowego odszkodowania obejmującego koszty poniesione w związku z dojazdem do placówek medycznych i koszty leczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Dnia 12.01.2017 r. w miejscowości A., na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...), doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego powód Z. F. został poszkodowany. Sprawca zdarzenia – P. P., kierujący samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...) naruszył przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i pomimo rozpoczęcia manewru hamowania na śliskiej nawierzchni, wjechał na prawy pas ruchu doprowadzając w ten sposób do zderzenia z kierującym rowerem Z. F., w wyniku czego powód doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu powłok głowy oraz stłuczeń klatki piersiowej (dowód: historia choroby k. 20-40 akt).

Postanowieniem z dnia 17.01.2017 r. w sprawie RDS 52/17 Prokuratura Rejonowa w Augustowie umorzyła dochodzenie prowadzone w trybie art. 308 kpk w sprawie spowodowania w dniu 12.01.2017 r. przez P. P. nieumyślnie wypadku komunikacyjnego w ruchu lądowym, doprowadzając do zderzenia z kierującym rowerem Z. F., wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (dowód: postanowienie k. 21 akt dochodzenia RSD 52/17).

Sprawca przedmiotowego zdarzenia drogowego posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W.. Przedmiotowe towarzystwo przyznało powodowi kwotę 5000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 18,65 zł tytułem kosztów leczenia. Następnie, decyzją z dnia 05.04.2017 r. pozwany przyznał powodowi dodatkową kwotę 73,33 zł, na którą składają się: kwota 47,90 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu (paragony: (...), (...), (...), (...), w008375, w000806, (...), (...)) oraz kwota 25,43 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia (faktura (...)/aug_woj). Razem wysokości uznanych roszczeń to kwota 591,98 zł (dowód: akta szkody (...) k. 80-206 akt).

Z zeznań świadka P. P. – sprawcy przedmiotowego zdarzenia – wynikało, iż jechał samochodem ul. (...) i skręcał w kierunku ul. (...). W tym dniu padał śnieg i było ślisko. Dojeżdżając do skrzyżowania, zaczął hamować, lecz samochód nie zahamował i uderzył w powoda, który jechał rowerem. Powód się przewrócił. Następnie świadek wezwał pogotowie i policję. Podkreślił, iż zapytał powoda czy coś go boli. Powód odpowiedział, że bolą go żebra. Wskazał, że postępowanie prokuratorskie zostało umorzone, został ukarany mandatem karnym za kolizję. Podniósł, iż powód jadąc rowerem nie miał żadnych odblasków, żadnej kamizelki, w ostatniej chwili

świadek go zobaczył. Świadek zaczął hamować, lecz na skutek śliskiej nawierzchni samochód nie zatrzymał się, stąd ślizgając się zobaczył powoda i uderzył w niego. Podkreślił, iż gdyby wcześniej go zobaczył, to starałby się uciekać (dowód: k. 230v-231 akt).

Świadek D. F. – żona powoda – zeznała, iż nie była naocznym świadkiem przedmiotowego zdarzenia. O zdarzeniu dowiedziała się od powoda. Wskazała, iż nie pamięta czy rower miał odblaski, a powód nie używał kamizelki odblaskowej. Podniosła, iż mąż miał zbieżne zeber, odrapania na nodze chyba lewej przed kolaniem, w szpitalu przebywał 5-6 dni na oddziale chirurgii. Miał tam podłączane leki przeciwbólowe. Po pobycie w szpitalu, powód wrócił do domu i nie robił nic, bo był obolały, nie mógł się położyć, nie mógł wstać. Zażywał leki przeciwbólowe na receptę, przez okres miesiąca. Powód w tym czasie nie pracował, był bezrobotny. Wskazała, iż pomagała powodowi w czynnościach życia codziennego, tj. podnosiła powoda przy wstawaniu z łóżka. Podniosła, iż powód przed zdarzeniem nie leczył się u specjalistów, a po zdarzeniu poszedł do rodzinnego lekarza z wysokim ciśnieniem. Wcześniej nie miał wysokiego ciśnienia. Wizyta u okulisty też była związana z wypadkiem bo pogorszył mu się wzrok. Okulary nosił, ale po wypadku zaczął gorzej widzieć. Poszedł też do neurologa bo bolał go kręgosłup i plecy. Wcześniej powód nie przyjmował żadnych leków. Skonstatowała, iż nie pamiętam czy mąż miał uraz głowy, ale skarżył się na ból. Dokładnie skarżył się na ból kręgosłupa i ból pleców. Aktualnie zdarza się potrzeba zażywania przez powoda leków przeciwbólowych i ma też przypisane leki od psychiatri. Po zdarzeniu powód ma lęki, budzi się w nocy. Powód nie jeździ rowerem od czasu wypadku, boi się nawet przejść przez przejście. Wskazała, iż leki przepisują powodowi psychiatra i kardiolog. Na fakturach są leki od psychiatri, kardiologa i okulisty. Podniosła, iż powód ma problemy z pamięcią, kilka razy pyta o to samo. Problemy z pamięcią zaczęły się po wypadku kompletnie, może do 3 tygodni po zdarzeniu. Czasem się zdarza, że powód skarży się, że go boli głowa, ale rzadko to się zdarza (dowód: k. 231-231v akt).

Sąd uznał wyjaśnienia powyższych świadków za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, iż rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 KPC). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 KPC), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 KPC) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 maja 2016 r. IACa 1658/15).

Art. 232 kpc określa, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z przyjętym w judykaturze poglądem (por. wyrok SN z dnia 4 stycznia 2008 r. sygn. I UK 223/07 Lex nr 442836), rozkład ciężaru dowodów (art. 6 k.c.) ma w postępowaniu cywilnym znaczenie wówczas, gdy istotne fakty nie zostaną udowodnione. Wówczas konsekwencje procesowe tego ponosi strona, na której dowód spoczywał.

Na gruncie przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż powód nie wykazał zasadności wytoczonego powództwa, albowiem nie przedstawił dowodów, potwierdzających dochodzone roszczenie. Powód nie wykonał ciężącego na nim zobowiązania - nie stawiał się na termin badania przez biegłego sądowego z zakresu neurologii R. Z., który to dowód z opinii został dopuszczony przez Sąd, stąd zaszła niemożność wydania opinii dotycząca stanu zdrowia powoda. Podkreślić również należy, iż w złożonej przez powoda dokumentacji medycznej, znajduje się wiele faktur zakupionych leków i biletów potwierdzających przejazd, które nie są bezpośrednio związane z przedmiotowym zdarzeniem. W ocenie Sądu, wszystkie uwzględnione przez stronę pozwaną bilety przejazdów są zasadne, natomiast pozostałe dowody przejazdów nie znajdują uzasadnienia, albowiem nie są zbieżne z datą przedmiotowego zdarzenia. Zatem strona pozwana prawidłowo przyznała powodowi świadczenie w kwocie 47,90 tytułem zwrotu kosztów dojazdu. Przechodząc do kosztów leczenia, podkreślenia wymaga fakt, iż powód przedstawił faktury zakupionych leków, jednakże nie wszystkie faktury związane są z przedmiotowym zdarzeniem, albowiem leki takie jak C. C., P. (faktura k. 38) lub X. (faktura k. 39) są to leki od nadciśnienia, serca lub schorzeń okulistycznych, zatem ich zakup jednoznacznie nie pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z przedmiotowym zdarzeniem. W tych okolicznościach, brak jest jakichkolwiek przesłanek do przyznania powodowi dodatkowego odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów leczenia, ponad te które pozwany przyznał powodowi w postępowaniu likwidacyjnym, albowiem zdaniem Sądu pozwany zasadnie wypłacił powodowi świadczenie z tytułu poniesionych

przez powoda kosztów leczenia. R., strona powodowa, na której spoczywa ciężar dowodzenia, w żaden sposób nie przedstawiła twierdzeń i dowodów dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wskazanych wyżej przepisów, Sąd oddalił w całości roszczenie powoda jako niezasadne.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Sygn. akt I.Ca 4/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mirosław Krzysztof Derda (spr.)

Sędziowie: SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz

SSO Antoni Czeszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda Z. F.

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 24 października 2017r., sygn. akt I C 133/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Augustowie do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Antoni Czeszkiewicz

Sygn. akt: I Ca 4/18

UZASADNIENIE

Powód Z. F. wystąpił przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 5.100 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 12.01.2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.03.2017 r. do dnia zapłaty. Nadto domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 287,89 zł tytułem odszkodowania za koszty poniesione w związku z dojazdem do placówek medycznych oraz za poniesione koszty leczenia w związku ze zdarzeniem

z dnia 12.01.2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając powództwo wskazał, iż w dniu 12.01.2017 r. w miejscowości A., na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...), doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego powód został poszkodowany. Sprawca zdarzenia, kierujący samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...), naruszył przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i pomimo rozpoczęcia manewru hamowania na śliskiej nawierzchni, wjechał na prawy pas ruchu doprowadzając w ten sposób do zderzenia z kierującym rowerem Z. F.. W wyniku zdarzenia powód doznał licznych obrażeń ciała w postaci: urazu głowy, urazu klatki piersiowej, urazu żeber po stronie prawej, urazu kręgosłupa w okolicy łopatki prawej, urazu psychicznego. Bezpośrednio po zdarzeniu, powód został przewieziony do SP ZOZ w A., gdzie był hospitalizowany na Oddziale (...) Ogólnej w dniach od 12.01.2017 r. do 16.01.2017 r. Na miejscu u powoda zastosowano leczenie w postaci udzielenia porady lekarskiej, wykonania badania fizykalnego oraz wykonania badania TK głowy, RTG kręgosłupa odcinka piersiowego, RTG żeber, RTG klatki piersiowej, TK kręgosłupa odcinka szyjnego oraz RTG kręgosłupa szyjnego. Powoda wypisano z zaleceniami zażywania leków przeciwbólowych, zachowania spoczynkowego trybu życia, a także podjęcia leczenia w poradni chirurgicznej. Od dnia zdarzenia powód odczuwa bóle i zawroty głowy, bóle klatki piersiowej, bóle żeber po stronie prawej oraz bóle kręgosłupa szczególnie w okolicy łopatki prawej. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe, powód nie może swobodnie funkcjonować. Bóle klatki piersiowej utrudniają powodowi swobodne oddychanie. W związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi, powód zmuszony jest zażywać leki przeciwbólowe oraz stosować maści przeciwzapalne. Pogorszeniu uległa również kondycja psychiczna powoda. Od dnia wypadku stał się on osobą nerwową, niespokojną i przewrażliwioną, mającą problemy ze snem i koncentracją. W dniu zdarzenia komunikacyjnego, sprawca kolizji drogowej posiadał ważną polisę ubezpieczeniową OC pojazdu zawartą z pozwanym. Pismem z dnia 08.02.2017 r. pełnomocnik powoda zgłosił pozwanemu szkodę. Decyzją z dnia 15.03.2017 r. pozwany przyznał powodowi kwotę 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 18,65 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia. Zdaniem strony powodowej, pozwany przyznał mu nieadekwatnie niskie do poniesionej krzywdy świadczenie tytułem zadośćuczynienia, świadczenie tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia oraz zaproponował ugodę, jednak nie określił wysokości proponowanego świadczenia.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego. Ze stanowiska pozwanego wynikało, iż w toku likwidacji szkody pozwany przyznał powodowi kwotę 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 91,98 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty leczenia. Zdaniem pozwanego, dodatkowe zadośćuczynienie żądane przez powoda jest nieadekwatne do stopnia doznanego przez niego obrażeń i cierpień, zatem powództwo w tym zakresie winno ulec oddaleniu. Pozwany nie zgodził się również z żądaniem zapłaty kwoty 287,89 zł tytułem dodatkowego odszkodowania obejmującego koszty poniesione w związku z dojazdem do placówek medycznych i koszty leczenia.

Wyrokiem z dnia 24 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Augustowie powództwo oddalił i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy wynikało, iż 12 stycznia 2017 r. w A., na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...), doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego powód Z. F. został poszkodowany. Sprawca zdarzenia (P. P., kierujący samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...)) naruszył przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i pomimo rozpoczęcia manewru hamowania na śliskiej nawierzchni, wjechał na prawy pas ruchu doprowadzając w ten sposób do zderzenia z kierującym rowerem Z. F., w wyniku czego powód doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu powłok głowy oraz stłuczeń klatki piersiowej.

Postanowieniem z dnia 17.01.2017 r. w sprawie RDS 52/17 Prokuratura Rejonowa w Augustowie umorzyła dochodzenie w sprawie spowodowania przez P. P. nieumyślnie wypadku komunikacyjnego w ruchu lądowym wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Sprawca przedmiotowego zdarzenia drogowego posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwane Towarzystwo przyznało powodowi kwotę 5000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 18,65 zł tytułem kosztów leczenia. Następnie, decyzją z dnia 05.04.2017 r. pozwany przyznał powodowi dodatkową kwotę 73,33 zł, na którą składają się: kwota 47,90 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu oraz kwota 25,43 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Razem wysokości uznanych roszczeń to kwota 591,98 zł.

Z zeznań świadka P. P. – sprawcy przedmiotowego zdarzenia – wynikało, iż jechał samochodem ul. (...) i skręcał w kierunku ul. (...). W tym dniu padał śnieg i było ślisko. Dojeżdżając do skrzyżowania, zaczął hamować, lecz samochód nie zatrzymał się i uderzył w powoda, który jechał rowerem. Powód się przewrócił. Następnie świadek wezwał pogotowie i policję. Podkreślił, iż zapytał powoda czy coś go boli. Powód odpowiedział, że bolą go żebra. Powód jadąc rowerem nie miał żadnych odblasków, żadnej kamizelki, w ostatniej chwili świadek go zobaczył. Świadek zaczął hamować, lecz na skutek śliskiej nawierzchni samochód nie zatrzymał się, stąd ślizgając się zobaczył powoda i uderzył w niego. Podkreślił, iż gdyby wcześniej go zobaczył, to starałby się uciekać.

Świadek D. F. – żona powoda – zeznała, iż nie była naocznym świadkiem przedmiotowego zdarzenia. O zdarzeniu dowiedziała się od powoda. Wskazała, iż nie pamięta czy rower miał odblaski, a powód nie używał kamizelki odblaskowej. Podniosła, iż mąż miał zbieżne żebra, odrapania na nodze chyba lewej przed kolaniem, w szpitalu przebywał 5-6 dni na oddziale chirurgii. Miał tam podłączane leki przeciwbólowe. Po pobycie w szpitalu, powód wrócił do domu i nie robił nic, bo był obolały, nie mógł się położyć, nie mógł wstać. Zażywał leki przeciwbólowe na receptę, przez okres miesiąca. Powód w tym czasie nie pracował, był bezrobotny. Wskazała, iż pomagała powodowi w czynnościach życia codziennego, tj. podnosiła powoda przy wstawaniu z łóżka. Podniosła, iż powód przed zdarzeniem nie leczył się u specjalistów, a po zdarzeniu poszedł do rodzinnego lekarza z wysokim ciśnieniem. Wcześniej nie miał wysokiego ciśnienia. Wizyta u okulisty też była związana z wypadkiem bo pogorszył mu się wzrok. Okulary nosił, ale po wypadku zaczął gorzej widzieć. Poszedł też do neurologa bo bolał go kręgosłup i plecy. Wcześniej powód nie przyjmował żadnych leków. Skonstatowała, iż nie pamięta czy mąż miał uraz głowy, ale skarżył się na ból. Dokładnie skarżył się na ból kręgosłupa i ból pleców. Aktualnie zdarza się potrzeba zażywania przez powoda leków przeciwbólowych i ma też przypisane leki od psychiatry. Po zdarzeniu powód ma lęki, budzi się w nocy. Powód nie jeździ rowerem od czasu wypadku, boi się nawet przejść przez przejście. Wskazała, iż leki przepisują powodowi psychiatra i kardiolog. Na fakturach są leki od psychiatry, kardiologa i okulisty. Podniosła, iż powód ma problemy z pamięcią, kilka razy pyta o to samo. Problemy z pamięcią zaczęły się po wypadku kompletnie, może do 3 tygodni po zdarzeniu. Czasem się zdarza, że powód skarży się, że go boli głowa, ale rzadko to się zdarza.

Sąd uznał wyjaśnienia powyższych świadków za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Zdaniem Sądu Rejonowego powód nie wykazał zasadności wytoczonego powództwa, albowiem nie przedstawił dowodów, potwierdzających dochodzone roszczenie. Powód nie wykonał ciężącego na nim zobowiązania - nie stawił się na termin badania przez biegłego sądowego z zakresu neurologii R. Z., który to dowód z opinii został dopuszczony przez Sąd, stąd zaszła niemożność wydania opinii dotycząca stanu zdrowia powoda. W złożonej przez powoda dokumentacji medycznej, znajduje się wiele faktur zakupionych leków i biletów potwierdzających przejazdy, które nie są bezpośrednio związane z przedmiotowym zdarzeniem.

W ocenie Sądu, wszystkie uwzględnione przez stronę pozwaną bilety przejazdów są zasadne, natomiast pozostałe dowody przejazdów nie wiążą się z datą przedmiotowego zdarzenia. Zatem strona pozwana prawidłowo przyznała powodowi świadczenie w kwocie 47,90 tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

Analizując roszczenie w zakresie kosztów leczenia, Sąd I instancji stwierdził, iż powód przedstawił faktury zakupionych leków, jednakże nie wszystkie faktury związane są z przedmiotowym zdarzeniem, albowiem leki takie jak C. C., P. lub X. są to leki od nadciśnienia, serca lub schorzeń okulistycznych, zatem ich zakup nie pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z przedmiotowym zdarzeniem. W tych okolicznościach, brak jest jakichkolwiek przesłanek do przyznania powodowi dodatkowego odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów leczenia, ponad te które pozwany przyznał powodowi w postępowaniu likwidacyjnym, albowiem zdaniem Sądu pozwany zasadnie wypłacił powodowi świadczenie z tytułu poniesionych przez powoda kosztów leczenia. R., strona powodowa, na której spoczywa ciężar dowodzenia, w żaden sposób nie przedstawiła twierdzeń i dowodów dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wskazanych wyżej przepisów, Sąd Rejonowy oddalił w całości roszczenie powoda jako niezasadne.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd ten wskazał przepis art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Powód w złożonej apelacji zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w Augustowie w całości, zarzucając mu naruszenie:

I prawa procesowego, tj. :

- art. 217 § 1 i 227 k.c. w zw. z art. 278 § 1 kpc- poprzez pominięcie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii na okoliczność wskazania, czy zdarzenie z dnia 12 stycznia 2017 r., mogło wywołać u powoda trwałe lub okresowe rozstrój zdrowia psychicznego, a jeśli tak, to jakiego rodzaju oraz czy ma wpływ na obecne funkcjonowanie powoda, a z uwagi na brak przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii powód nie miał możliwości wykazania wielkości i rodzaju krzywdy i cierpienia doznanego na skutek zdarzenia z dnia 12 stycznia 2017 r.;

- art. 233 § 1 kpc - poprzez niepełną i nieprawidłową ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na:

- wyprowadzeniu nielogicznych i sprzecznych z doświadczeniem życiowym wniosków wyrażających się w ustaleniu, że zdarzenie z dnia 12 stycznia 2017 r., skutkowało negatywnymi następstwami w życiu powoda, które ze względu na wielkość i rodzaj nie spowodowały powstania krzywdy uzasadniającej przyznanie zadośćuczynienia w kwocie nie mniejszej niż 5.100,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 287,89 zł tytułem odszkodowania ponad kwotę przyznaną w postępowaniu likwidacyjnym, podczas gdy rodzaj i wielkość urazów doznanych przez powoda na skutek zdarzenia z dnia 12 stycznia 2017 r., potwierdzone zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz przeprowadzonym dowodem z zeznań świadka D. F. świadczą o zasadności przyznania świadczenia we wskazanej kwocie;

- uznaniu, iż ranga krzywdy, cierpienia i bólu powstałych na skutek zdarzenia drogowego z dnia 12 stycznia 2017 r., przedstawiona w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 24 października 2017 r., jest adekwatna do rzeczywistego stanu zdrowia fizycznego i psychicznego podczas gdy powód w następstwie przedmiotowego zdarzenia był hospitalizowany na Oddziale (...) Ogólnej w dniach od 12 stycznia 2017 r. do dnia 16 stycznia 2017 r., podjął leczenie w poradniach specjalistycznych, gdzie był konsultowany przez lekarzy z zakresu neurologii, kardiologii, psychiatrii oraz lekarza okulistę, z uwagi na doznane urazy powód był zmuszony korzystać z pomocy osób trzecich w trakcie wykonywania czynności życia codziennego, a także był zmuszony ograniczyć swoje kontakty z rodziną oraz ze znajomymi;

II prawa materialnego, tj.:

- art. 445 § 1 kc przez uznanie, że kwota 5.387,89 zł w tym kwota 5.100,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwota 287,89 zł tytułem odszkodowania ponad kwotę wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym przewyższać będzie adekwatne:

- zadośćuczynienie pieniężne za doznaną przez powoda krzywdę w sytuacji, gdy zważywszy na wagę indywidualnych okoliczności decydujących o rozmiarze doznanej przez powoda krzywdy w rozumieniu art. 445 § 1 kc byłaby to kwota odpowiednia,

- odszkodowanie za koszty poniesione w związku z dojazdem do placówek medycznych oraz koszty leczenia w związku ze zdarzeniem z dnia 12 stycznia 2017 r., zważywszy, że są to koszty i wydatki poniesione wyłącznie na skutek zdarzenia z dnia 12 stycznia 2017 r., w rozumieniu art. 444§1 kc.

W związku z powyższym, wniósł o:

- 1) uchylenie zaskarżonego Wyroku Sądu I instancji oraz przekazanie sprawy do jej ponownego rozpoznania;
- 2) zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania przed Sądem I instancji oraz kosztów postępowania apelacyjnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona.

Sąd Rejonowy dokonał wadliwych ustaleń faktycznych, przyjmując, że powodowi w toku postępowania szkodowego wypłacono tytułem zadośćuczynienia kwotę 5000 zł, kiedy w rzeczywistości była to kwota dziesięciokrotnie niższa i wyniosła 500 zł (akta szkody k. 201).

Ponadto na rozprawie z dnia 9 maja 2017 r., zostały dopuszczone dowody z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz z zakresu psychiatrii.

Sąd I instancji zobowiązał powoda do uiszczenia zaliczek, wyznaczając odpowiednio termin na dokonanie wpłat. Powód uiszczył zaliczki w terminie. Ponadto, powód został zobowiązany do przedłożenia dokumentacji medycznej oraz kserokopii ulotek leków które powód przyjmował bezpośrednio po zdarzeniu oraz które zażywa do dnia dzisiejszego. To zobowiązanie również zostało wykonane w wyznaczonym terminie.

Powód w piśmie z dnia 28 sierpnia 2017 r. cofnął wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii oraz jednocześnie podtrzymał wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii.

Sąd I instancji nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, mimo, że (stosownie do treści art. 278 § 1 kpc) rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych.

Sąd Rejonowy nie uchylił postanowienia dowodowego, a w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie wyjaśnił przyczyn dla których dopuszczony wcześniej dowód pominął, zarzucając że to powód nie wykazał zasadności roszczenia.

Z uwagi na nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii powód miał ograniczone możliwości wykazania zasadności wytoczonego powództwa.

Gdyby Sąd I instancji uznał ten dowód za zbędny lub nieistotny winien dać temu wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, a to nie nastąpiło.

Zasadnie podnosi zatem powód, że jeżeli w sprawie kwestia sporna wymaga wiadomości specjalnych (zgodnie z art. 278 § 1 kpc) to nie można zaniechać przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego tylko z tego względu, że zostały zebrane w sprawie dotyczące spornej kwestii inne dowody.

Nie zostały ocenione (podnoszone przez powoda) takie okoliczności jak lęk przed uczestnictwem w ruchu drogowym (podróżowanie samochodem, przechodzenie przez ulicę, jazda rowerem) i zmiany w codziennym funkcjonowaniu.

Bez przeprowadzenia dowodu z opinii medycznej Sąd I instancji nie mógł samodzielnie ocenić takich okoliczności jak pogorszenie się stanu psychicznego powoda.

Sąd I instancji nie wyjaśnił też czy przyznana kwota zadośćuczynienia (500 zł) spełnia funkcję kompensacyjną, a to musiało skutkować uznaniem że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy i nie przeprowadził postępowania dowodowego w całości.

Konsekwencją tego było uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia na podstawie art. 386 § 4 kpc.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji winien przeprowadzić postępowanie dowodowe we właściwym zakresie i ocenić czy przyznana w toku postępowania likwidacyjnego kwota zadośćuczynienia spełnia funkcję kompensacyjną i jest adekwatna do doznanej krzywdy. Sąd winien też dokonać pełnej analizy dowodów zgłoszonych na okoliczność szkody majątkowej.

Ponadto oceniając czy przyjmowane leki pozostawały w adekwatnym związku wypadkiem Sąd winien również skorzystać z opinii specjalisty, gdyż sąd to ustalenia wymagające wiedzy specjalistycznej.

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Elżbieta Cembrowicz SSO Antoni Czeszkiewicz